

Den Tillfälliga Tolken

Det var ett klassiskt exempel på förvirring. En varuhuskund, som lyckats hitta en expedit, gjorde sitt bästa för att förklara vad hon ville ha. Hon talade felfri spanska - men expediten kunde inte förstå ett enda ord.

Efter att ha gått i trängseln bland folk som var ute och julhandlade i köpcentret fungerade jag nu som inofficiell tolk. Jag ställde frågor till den spansktalande kunden och fick veta att hon ville prova den blus som expediten höll på en klädhängare i sin hand. När jag väl hade förklarat det för expediten, var saken snart löst.

Det här var inte första gången som jag oväntat befann mig i tolkens roll. Jag hade helt nyligen hamnat i en liknande varuhusscen. Rustad med studier i spanska sedan mellanstadiet hade jag flera år tidigare haft tillfälle att tolka för spansktalande -- en gång på en tandläkaremottagning och en annan gång på väg ut från min hudläkare.

Som invånare i södra Arizona i ett samhälle med en befolkning där 40 procent numera är av latinamerikansk härkomst har jag alltid varit medveten om att denna grupp har mycket varierade kunskaper i engelska. Jag vet aldrig när jag plötsligt befinner mig ansikte mot ansikte med en spansktalande som kan lite eller ingen engelska. Sådana möten tjänar som en påminnelse att behovet av spanskakunskapar inte begränsas till klassrummet.

Dessutom finns frågan om material på främmande språk. Min erfarenhet av detta efter avlagd examen går tillbaka till då jag arbetade som en bibliotekarie på heltid på ett litet flygmuseibibliotek. Tillsammans med det förväntade materialet på engelska i min samling fick jag tag på material på ett flertal andra språk inklusive spanska och svenska. Utmaningen: Att bestämma hur jag skulle klassificera och katalogisera dessa föremål på ett sådant sätt att bibliotekskunderna inte skulle gå miste om dess potentiella rikedom på information. För att garantera den bästa möjliga tillgången till detta material, översatte jag titlar till engelska och undersökte tillräckligt av texten för att bestämma ämnesområdena.

Då och då blev jag tillfrågad att översätta korrespondens. Jag minns i synnerhet den gången då en argentinsk flygentusiast, som skrev på spanska, skrev ett brev till museichefen. Chefen överlät brevet till mig och jag översatte det för honom. Några månader senare fick jag lön för mödan när museet arrangerade en internationell konferens. Jag fick tillfälle att träffa den argentinska brevskrivaren och konversera på spanska med honom.

Under tiden, inspirerad av mina skandinaviska rötter, inledde jag en helt ny språklig bana. I början av 1990-talet, rustad med de första grunderna i självlärd svenska, lyckades jag hitta min mors enda nu levande svenska kusin och hans fru. Jag och den övriga familjen från Tucson upptäckte snart att, även om kusinens fru hade lärt sig en del engelska, kunde kusinen själv mycket lite. Så började en brevväxling som har fortsatt sedan dess. Med hjälp av privatlektioner, som jag tog för att förbättra min färdighet i svenska, fyllde jag omväxlande rollen som familjeöversättare och brevskrivare på svenska. Kusinens tvåspråkiga fru, medveten om mina kunskaper i svenska, har skrivit

brev på engelska till min mor alltsedan dess men till mig skriver hon
och min mors kusin alltid på svenska.